

تأثیرات مدرنیته بر ساختار معماری ایرانی و تاثیر آن بر فرهنگ شهرنشینی

مهسا جنت پرست^۱، ملیحه سمرقندی^۲، مریم قربانی پور^{۳*}، مهسا مشایخی میانجی^۴

۱- دانشجوی کارشناسی مهندسی معماری، (jannatparast71@yahoo.com)

۲- دانشجوی کارشناسی مهندسی معماری، (samarghandi2511@yahoo.com)

۳- دانشجوی کارشناسی مهندسی معماری، (m_ghorbanipoor@yahoo.com)

۴- استاد دانشگاه، (m.mashayekhimianji@gmail.com)

چکیده

معماری ایرانی همانند یک زنجیره سالیان دراز به صورت پیوسته شکل می گرفت و این پیوستگی تا دوره صفوی و حتی قاجار نیز ادامه داشت. معماران ما سال های سال ساختند و هر سدی را از سر راه برداشتند. در گرم ترین اقلیم خنک ترین پناه را یافتند و با پست ترین چیزها، شریف ترین بناها را برافراشتند. اما در طول یک قرن گذشته معماری ما دچار بحران شد و تحولات حاصل از مدرنیته و سرعت وقوع آن ها فرصت تطابق با فرهنگ ما را پیدا نکرد. مدرنیته از نظر مکانی، خاستگاهی غربی دارد، اما مفهوم خاصی ندارد و رویکردی متفاوت به جنبه های فرهنگ است که در عصر نوزایی مطرح شد. بسیاری از معماران صاحب نام همواره سعی داشتند تا دوباره معماری وارد همان زنجیره خود شود اما نفوذ تفکر غربی مانع این اتصال شد. تلاش برای بازگشت به معماری و مفاهیم گذشته ایران در دهه ۵۰ و ۶۰ در ایران بسیار قوی می شود و معمارانی که بسیاری از آنها خارج از ایران تحصیل کرده اند، این تفکر را شکل می دهند که نشان از آن دارد که برگشت به گذشته تاریخی تنها متعلق به تفکر سنتی داخل ایران نیست بلکه یک رویکرد در کل جهان است. معماری کشور در دوره معاصر، با یک گسست و انقطاع از سنت های بومی معماری مواجه شد که عوامل بسیاری بر این مهم تاثیر داشته است؛ که هدف از انجام این تحقیق بررسی نقش مدرنیته به عنوان یکی از عوامل موثر بر تغییر ساختار معماری ایرانی و تاثیر آن بر فرهنگ شهرنشینی به شیوه تحلیلی-توصیفی می باشد.

واژه های کلیدی: معماری ایرانی، مدرنیته، سرعت، فرهنگ